

[Leif Hermann]

går i orden, vil overveje en indgriben. Det, det altså drejer sig om, er ikke, om man principielt skal gribe ind i en beslutning, hvor amtsrådet har beslutningskompetencen. Det er spørgsmålet om, hvornår man skal gøre det. Det var rart at få det problem afklaret, at det ikke er et spørgsmål om principielt at gribe ind i det kommunale selvstyre. Et flertal i dette folketing ville nok også stå sig dårligt ved den argumentation. Vi har set det med saltvandssøen i Margrethe Kog; vi har set, at folketinget adskillige gange har grebet ind over for det kommunale selvstyre.

Hvad handler det da om? Er forholdet det, at Viborg amtsråds handle måde har skabt tillid til, at amtsrådet inden 1987 kan nå nogen form for forbedret miljøkvalitet i fjorden? Det, vi indtil nu har fået af oplysninger – og jeg skal gøre opmærksom på, at det nok er den mest veloplyste miljøsag, tinget nogen sinde har beskæftiget sig med – tyder ikke på det. Tværtimod giver disse oplysninger et ganske solidt grundlag for at foretage de nødvendige indgreb for at genskabe Hjarbækfjordens tilhør til Limfjorden. Hvad er det da for oplysninger, vi har fået? Ja, jeg kan oplyse, at på amtsrådsmødet den 14. maj i år i Viborg gjorde man foranlediget af socialistisk folkeparti det, at man bad om at få at vide, hvilke ressourcer der ville stå til rådighed bl.a. ved spildevandstilsynet – det er jo en af hovedhjørnestenene i den ferskvandsløsning, som amtsrådet har vedtaget – og om at få belyst spørgsmålet om begrænsning af de ulovlige udledninger til åsystemerne i Hjarbækfjorden. Dokumentet er offentligt, så jeg tror ikke, jeg krænker nogens interesse ved at læse, hvad vand- og miljøvæsenet i Viborg amt har skrevet om de ressourcer, der er til rådighed til at sikre, at de to hovedhjørnestene kan opfyldes. Her skriver vand- og miljøvæsenet i et notat af 4. april i år:

»Der føres kun i utilstrækkeligt omfang tilsyn med rensningsanlæg, ca. 1 gang pr. år ved hvert anlæg. Udløb fra overfaldsbygværker, bassiner m.v. tilses ikke. Det utilstrækkelige tilsyn er endvidere medvirkende årsag til, at utilstrækkelig funktion af rensningsanlæg ikke altid bringes til ophør tilstrækkeligt hurtigt og effektivt.«

Det er altså et ressourceproblem for Viborg amtsråd at få dette rensningsanlægstilsyn i orden.

For så vidt angår de ulovlige udledninger meddeler miljø- og vandvæsenet i Viborg amtskommune lakonisk:

»I forhold til opgavemængden er personaressourcerne helt utilstrækkelige.«

Jeg kan tilføje, at der ikke gives nye personaressourcer til disse to opgaver.

Det er den tillid, man kan have til, at Viborg amtskommune er i stand til at foretage de helt nødvendige indsatser for, at en ferskvandsløsning overhovedet skal kunne opfyldes selv den lempede målsætning i den senest fremlagte recipientkvalitetsplan. Netop recipientkvalitetsplanen er jo havnet på miljøministerens bord, fordi kommunerne ikke kan blive enige med amtsrådet om de indsatser, der skal gøres. Men det er måske det, flertallet mener giver en sikkerhed for, at den ferskvandsløsning er miljømæssigt set rigtig.

Hertil kommer, at de fluer og de myg, jeg omtalte for, ingen steder i gennemgangen af ferskvandsløsningen antages at kunne fjernes. Hvad skal man da gøre? Hvad skal man tro om den miljøbevidsthed, som visse partier herinde har gjort sig til af? Skal man tro det radikale venstres miljøprofil? Fru Lone Dybkjær, kan jeg forstå, mener, at man i 1987 kan tage fat på problemet igen, hvis de indsatser, Viborg amtsråd skal gøre, ikke har virket. Men jeg kan oplyse fru Lone Dybkjær om, at hendes partifælle i Viborg amtsråd sagde 1987 eller 1988 eller 1989 på amtsrådsmødet den 14. maj. Hvad skal vi tro? Er det nu 1987, eller er det 1988, eller er det 1989? Det er jo, har vi forstået, Viborg amtsråd, der bestemmer.

Særlig er det pikant, at et parti som det konservative folkeparti den 8. maj 1983 ved en meget stor demonstration ved Hjarbækfjorden oppe på Virksunddæmningen stillede en taler – det var fiskeriminister Grove – der talte for saltvand i Hjarbækfjorden uden noget forbehold for det kommunale selvstyre. Nu er fiskeriministeren her ikke, men lykkeligtvis har det konservative folkeparti indkaldt fiskeriministerens stedfortræder, fru Bodil Dahl Christensen, som er opstillet i Skivekredsen. Jeg kan til tingets orientering oplyse, at fru Bodil Dahl Christensen på vælgermøder op til det valg, der fandt sted den 10. januar i år, er gået ind for en saltvandsløsning i Hjarbækfjorden, og jeg skal gøre opmærksom på, at fru Bodil Dahl Christensen oplyste det som sin personlige opfattelse.